

Planlægger den amerikanske præsident Obama en krig mod Rusland og Kina i august?

Af Alexander Hartmann, redaktør af "Neue Solidarität".

7. maj 2016 – Vil den amerikanske præsident Obama indlade sig på en militær kraftprøve med Rusland og Kina endnu før sin tilbagetræden? Den slutning må man drage, når man betragter de nyeste bestræbelser inden for amerikansk politik: Umiddelbart efter at det var lykkedes for USA's udenrigsminister John Kerry og Ruslands udenrigsminister Sergej Lavrov at forhandle sig frem til en udvidelse af våbenstilstanden i Syrien på grundlag af aftalen i Geneve, hvor der skulle oprettes et særligt, større kontor i Geneve med russiske og amerikanske militærpersoner og diplomater for at overvåge våbenstilstanden, blev Kerry – øjensynligt af Obama – foranlediget til offentligt at stille et ultimatum til den syriske præsident Bashar Assad: Dersom Assad ikke træder tilbage inden den 1. august, så vil USA "inddrage andre sider". I betragtning af, at USA allerede er ved at indsætte amerikanske soldater i Syrien uden den syriske præsidents godkendelse, må der øjensynligt være tale om en større militær indsats, der har det udtrykkelige formål at fremtvinge et regimeskift i Syrien. Og dermed står det klart, at Rusland og Kina, der begge modsætter sig et udefra påtvungent regimeskift i Syrien og selv er militært til stede der, skal stilles over for et valg om enten at lade Assad falde – eller at tage en direkte militær konfrontation med USA med i beregningerne. Og samtidigt fortsætter den militære opmarch og indkredsningen over for Rusland og Kina med at skride fremad "som en damptromle", sådan som BüSo's forkvinde Helga Zepp-LaRouche understregede det den 4. maj på sit internetforum.

Afgørende er tiden frem til NATO-topmødet først i juli, hvor skabelsen af NATO's faste troppetilstedeværelse i Baltikum skal godkendes af NATO's medlemsstater.

Disse enheder skal ikke udstationeres permanent, men indsættes i skiftende hold – ligesom i krigsområder. UN News citerede en ubenævnt militær talsmand: "Vi går fra gensidig hjælp over til afskrækning og fra gensidig hjælp over til opstilling til kamp." Det samme gælder også for de amerikanske troppeoverførsler til Filippinerne. USA's regering har allerede anmodet kongressen om en firdobling af midlerne til den amerikanske troppeindsats i Østeuropa, og den har – både gennem forsvarsminister Ashton Carter såvel som gennem general Philip Breedlove, den hidtidige overkommandoindehaver over USA's tropper i Europa, og dennes efterfølger general Curtis Scaparrotti, som Carter overdrog kommandoen til den 3. maj i Stuttgart – også gjort det ganske klart, at den betragter Rusland og Kina som sine vigtigste fjender.

Øjensynligt er præsident Obama ude på at gennemtvinge en "endegyldig løsning" af syriensproblemet efter sit eget sind, før han forlader embedet. Det er muligt, at dette set fra Obamas synsvinkel blot er ét stort blufnummer, hvormed han vil bevise over for sig selv og resten af verden, hvem der er "herre i huset" – men hvis Obama skulle gå hen og forregne sig her, så kommer der til at blive en kernevåbenkrig mellem supermagterne. Det er på høje tid, at de fornuftige kræfter i de vestlige regeringer og parlamenter endelig tager sig sammen til at forhindre Obama i at udføre sådanne forrykte dumheder, for det farlige ved ultimatummer er, at de ofte frembringer en situation, hvor ingen af parterne længere kan trække sig tilbage.

Det er klart, at selvom Rusland og Kina samtidigt strækker hånden frem mod Vesten for en fornuftig samarbejdspolitik, kan de overhovedet ikke gøre andet end at reagere på den vestlige opmarch med selv at opruste og med forhøjet kampberedskab. Således meddelte Rusland for eksempel, at det som reaktion på

NATO's oprustning i Østeuropa ville opstille tre nye divisioner, hver på 10.000 mand i løbet af året i sine vestlige og sydlige militærområder. Og det er ikke blot USA, der arbejder febrilsk på at modernisere sine atomvåben; Rusland og Kina gør nøjagtigt det samme.

Den nye Operation Barbarossa

Helga Zepp-LaRouche sammenligner NATO's opmarch i Østeuropa med "Operation Barbarossa", Det tredje Riges troppeopmarch for at overfalde Sovjetunionen, og begrundede denne påstand på sit internetforum. Efter Obamas besøg bekendtgjorde forbundskansler Merkel, at 250 tyske soldater straks skulle deltage i NATO's bataljoner i Baltikum. I Rusland genopvækkes erindringerne om Den store Fædrelandskrig kraftigt her for tiden, "og når tyske soldater så her bare 71 efter afslutningen på anden verdenskrig udstationeres lige op til den russiske grænse i forholdsvis højt kampberedskab, så kan jeg meget vel forestille mig – ja, jeg føler mig fuldstændigt sikker på det – at det vil fremkalde virkeligt stærke følelser i Rusland. Hele NATO's politik er jo i grunden ikke andet end en indkredsning af Rusland og af Kina."

Når man betragter den samlede strategi – lige fra sanktionerne mod Rusland over forsøgene på at iscenesætte farverevolutioner og til den oprustningsspiral, som Rusland og Kina er tvunget ind i – så bør det være klart, at dette sker med den hensigt at frembringe regimeskift. Det spørgsmål forbliver ubesvaret: "Hvorfor skal atomvåbnene moderniseres? Alle amerikanske atomvåbenlagre skal moderniseres, de taktiske atomvåben B61-12 i Tyskland – det er angrebsvåben. Og hvad skal russerne mene om det?"

En offentlig debat savnes

Frem for alt kritiserede hun, at der hidtil ikke har fundet nogen offentlig debat sted omkring disse ting:

"Der er ikke engang nogen i Tyskland, der vover at udtale sig

om sanktioneerne – bortset fra med en tilbageholdende kritik. Men en debat om hele den militære dimension mangler egentlig fuldstændigt. Og det er virkeligt en skandale. Jeg mener, at vi virkeligt behøver en dramatisk ændring af vor politik, for vi skal selv bestemme over vore egne interesser i Tyskland og hele Europa. Bliver vi draget med ind i sådan en krig? ... Skal vi virkeligt lade os drive ind i sådan en konfrontation, så at sige i ly af USA, der virkeligt sætter Tysklands eksistentielle interesser på spil? For hvis uheldet er ude, så ophører Tyskland med at eksistere.”

Det egentlige motiv

Det virkelige motiv bag konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina, understregede hun, ligger i forhandlingerne om frihandelsaftalerne TPP (med de asiatiske nationer) og TTIP (med Europa), som USA's regering vil gennemtrumfe endnu før Obamas afgang. Dette demonstreredes af et indlæg fra præsident Obama i Washington Post med den megetsigende overskrift: "Amerika – og ikke Kina – fastsætter reglerne." "Heri siger han, at Sydasiens og Sydøstasiens udvikler sig med rasende fart, og vi – USA – kan ikke tillade, at Kina fastlægger reglerne, for det gør vi! Og dermed har han egentlig lukket katten ud af sækken. For også ved den førmtalte militære oprustning og ved konfrontationsscenerne drejer det sig egentlig kun om én ting. Såvel ved TPP, TTIP som ved NATO's oprustning over for Rusland og naturligvis også i Det sydkinesiske Hav, i Korea, i hele den militære dimension, drejer det sig kun om ét enkelt tema – og det er at forsvare USA's enevældige position med alle midler.”

I Det sydkinesiske Hav drejer det sig med sikkerhed ikke om et par klippeøer, og den frie sejlads er heller ikke krænket blot en eneste gang, det er alt sammen blot grov propaganda. Tværtimod ønsker Obama at konsolidere "USA's krav om overherredømme over Stillehavet og sandsynligvis også snart over Det indiske Hav, det vil sige over alle verdenshavene... Det drejer sig om at opretholde den unipolære verden." Men det

er så at sige fortid nu, for den er holdt op med at eksistere. "Asien stiger opad, Kina udvikler sig, andre asiatiske stater, Indien, det, som før kaldtes for tigerøkonomierne, udvikler sig med rasende fart." Kinas regering har reageret meget køligt på Obamas artikel ved at slå fast, at handelsreglerne ikke skal fastsættes af ét land, men af alle de inddragne nationer. Og under et møde i Australien, hvor det drejede sig om den kinesiske handelsaftale, deltog 15 lande, "der øjensynligt fandt de af Kina foreslåede betingelser for langt mere attraktive end TPP, der egentlig kun har til formål at holde Kina udenfor."

Thukydid-fælden

Men det afgørende punkt er dog, "at alle imperier i historien er gået under som følge af at have forstrakt sig... USA har forstrakt sig her for tiden, de økonomiske tal er katastrofale – både hvad angår tallene for arbejdspladserne og tallene for den produktionsstigning, der i de sidste fem år har været nul eller endnu lavere. Det vil sige, at USA's fysiske økonomi skrumper mere og mere ind, og banksektoren er naturligvis blot en kæmpeboble, der har det endnu værre end i 2008 og truer med at eksplodere – ligesom i Europa."

Hun fortsatte: "Med andre ord, så er dette en politik, der ikke er holdbar, og det gør den også så farlig." For der er kræfter i den transatlantiske sektor, der reagerer således på denne udvikling i Asien, at de er ved at gå i den såkaldte Thukydid-fælde, som den tidligere amerikanske generalstabschef flere gange har advaret om, nemlig konflikten mellem Athen og Sparta i det klassiske Grækenland, som Thukydid beskrev, "hvor den ene parts opstigning førte til den anden sides krigsførelse og dermed startede den peloponnesiske krig, der i sidste ende førte til det klassiske Grækenlands undergang." Det er noget, der i dag i brintbombernes tidsalder, og hvor der er tale om overgang fra afskrækning til kampberedskab og mobilitetstilstand for tropperne, er ekstremt bekymrende. "Jeg har sagt det så tit: Vi behøver en offentlig debat. Hvor er

Tysklands interesser henne? Tysklands interesser er netop ikke fremmedfjendtlighed eller "lukkede grænser", for den eneste måde Tyskland kan sikre sin eksistens på længere sigt er ved at indlede et nyt paradigme og deltage i det med andre stater, frem for alt med hele Eurasien, der så i fællesskab kan løse de problemer, der berører os alle: Det nære og mellemste Østens fuldstændige ødelæggelse og den frygtelige situation i Afrika. Og den eneste mulighed, vi har for at slippe ud af alle de konflikter, er den, at vi sammen med Rusland og Kina udbygger Den nye Silkevej til en Verdenslandbro."

RADIO SCHILLER den 9. maj 2016: Koncerten i Palmyra, Syrien: Putins seneste flankemanøvre

Med formand Tom Gillesberg:

```
<iframe width="100%" height="450" scrolling="no"
frameborder="no"
src="https://w.soundcloud.com/player/?url=https%3A//api.soundc
loud.com/tracks/263241683&auto_play=false&hide_related
=false&show_comments=true&show_user=true&show_repo
sts=false&visual=true"></iframe>
```

**RADIO SCHILLER den 4. maj
2016:**

**NATO's optrapning langs
Ruslands grænser//**

**CIA-chefens udtalelser om de
28-sider om Saudi-Arabiens
rolle den 11. september 2001**

Med formand Tom Gillesberg

**NATO's nye »Operation
Barbarossa«:**

**Hvad har det tyske forsvar
mistet i Litauen?**

af Helga Zepp-LaRouche

30. april 2016 – Betragter man NATO's forskellige aktiviteter over for Rusland såvel som de amerikanske styrkers over for Kina, så får man et billede af en politik, der er lagt an på indkredsning og provokation, og som i sidste ende egentlig kun kan munde ud i den store katastrofe. At lige netop den tyske regering nu vil udstationere tyske soldater som en del af NATO's tusinde mand store bataljon i Litauen – 71 år efter

Hitlers tilintetgørende nederlag under hans vanvittige felttog mod Sovjetunionen – det er en skandale.

Efter at præsident Obama allerede inden sit sidste besøg i Hannover havde tilkendegivet, at han ville kræve et større militært engagement og større økonomiske bidrag fra Tysklands side, havde forbundskansler Merkel intet bedre at tage sig til end »bag lukkede døre« at forsikre Storbritanniens, Frankrigs og Italiens regeringschefer på det såkaldte minitopmøde med præsident Obama i Hannover, at det tyske militær nok skulle bidrage til NATO's fortsatte østekspansion. Endegyldigt skal denne mission med skiftende, kort udstationeret mandskab vedtages på det kommende NATO-topmøde i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor en hel række yderligere offensive forholdsregler ligeledes skal sættes i gang mod Rusland.

På sikkerhedskonferencen i Moskva, der lige har fundet sted, advarede den russiske NATO-gesandt Alexander Grusjko om konsekvenserne af NATO's konfrontationspolitik på dennes østflanke som for eksempel den såkaldte permanente tropperotation (hvoraf de tyske tropper kun skal udgøre en del), den fortsatte udstationering af tunge våbensystemer i forskellige østeuropæiske stater, uafbrudte manøvrer, vedvarende overvågning af luftrummet, og forstærkning af flådeenhederne i Østersøen og Sortehavet. Under den sidste episode i Østersøen, hvor russiske kampfly fløj hen mod amerikanske krigsskibe, der befandt sig godt 120 km fra den russiske enklave Kaliningrads kyst, påberåbte man sig fra amerikansk side den såkaldte »anti access/area denial« (A2AD) og hævdede, at Rusland forhindrer den frie adgang til militær hjælp til De baltiske Lande – hvor det i virkeligheden drejede sig om at stille spørgsmål ved Ruslands ret til at forsvare sig selv i umiddelbar nærhed af sine egne grænser.

Noget andet, der forberedes, er militære brigader, der skal sammensættes af tropper fra Bulgarien, Rumænien, Ukraine såvel som Litauen og Polen. Også udbygningen af det amerikanske raketforsvarssystem i Østeuropa fortsætter uforstyrret, selv om enhver begrundelse om, at dette forsvarssystem skal tjene som værn mod iranske raketter, er faldet bort med »P5+1«-

aftalen med Iran. Det er nu helt klart, at det skal tjene til at udslette Ruslands mulighed for gengældelsesangreb.

Det kan kun forklares som et eksempel på kollektiv lammelse og hukommelsestab, at så godt som ingen i Tyskland stiller det spørgsmål, hvorfor Obamaadministrationen i de kommende år vil give en billion dollars (!) til at modernisere det samlede amerikanske kernevåbenarsenal – indbefattet de i Tyskland udstationerede taktiske kernevåben B61-12 – for (sammen med stealth-fly) at gøre det mere »indsatseegnet«, sådan som det for nylig fastsloges under en høring i det amerikanske senat af fru senator Feinstein. Alt dette finder stadig sted i et miljø, som militæranalytikere som Ted Postol eller Hans Kristensen betegner som farligere end højdepunktet af den kolde krig, altså Kubakrisen, hvilket fik personligheder som Mikhail Gorbatsjov og den afdøde Helmut Schmidt til for ikke særligt lang tid siden til at advare mod en tredje verdenskrig.

Denne gang går fru Merkels og de karrieresyge militærpersoners imødekommende, vasalagtige troskab for vidt. Tysklands øgede deltagelse i NATO's indkredsningstrategi over for Rusland, hvor NATO rykker helt frem til Ruslands grænser, og ikke omvendt – den russiske udenrigsminister Lavrov talte om et »beskidt forsøg på at stille sandheden på hovedet« – , sætter selve Tysklands eksistens på spil, idet der intet vil blive tilbage af landet eller dets indbyggere, dersom en atomkrig virkelig finder sted. Og ingen kan overbevise os om, at fru Merkel, fru von der Leyen (den tyske forsvarsminister) og forsvarsledelsen overhovedet intet skulle vide om dette.

Oven i NATO-operationerne mod Rusland kommer de amerikanske stridskræfters ligeledes eskalerende provokationer over for Kina – hvor USA slår på »den frie sejlret i havet« i Det sydkinesiske Hav, selv om Kina ikke en eneste gang har forhindret denne – de hermed begrundede krænkende overflyvninger af det kinesiske territorium, de omstridte øer og rev, forsøget på at udnytte krisen omkring Nordkorea til at

udstationere det mod Kina og Rusland vendte THAAD-raketsystem i Sydkorea, og udsendelsen af yderligere 250 amerikanske specialtropper i Syrien uden tilladelse fra den syriske regering, uden mandat fra FNs sikkerhedsråd og uden den nødvendige bemyndigelse fra den amerikanske kongres, sådan som den amerikanske forfatning kræver det.

Alt dette er elementer af en yderst risikabel politik. Er den lagt an på at lokke Rusland og Kina i en fælde for at fremprovokere reaktioner, der så kan bruges som påskud for stort anlagte straffeaktioner? Drejer det sig om opmarch for et førsteangreb, der svarer til de forskellige doktriner såsom Prompt Global Strike eller Air-Sea Battle? Tror man virkeligt i fuldt alvor, at udgifterne til en ny oprustningsspiral i kombination med farverevolutioner vil fremkalde regimeskift i Moskva og Beijing, fordi landenes befolkninger vil rejse sig mod Putin og Xi Jinping? Alle disse varianter er vanvittige. I alle tilfælde risikerer man at udslette menneskeheden i en verdensomspændende, termonuklær krig.

Problemet er hveken Rusland eller Kina, men den neoliberale finanspolitik, der ligger til grund for en indbildt nødvendighed af at udvide den transatlantiske imperialistiske politik. Fastholdelsen af denne politik er i sidste ende grunden til, at der ikke er nogen, der taler om »årsager« til den flygtningekrise, der er resultatet af de på løgne begrundede krige i Sydvestasien, og af den politik, der har nægtet Afrika udvikling på grund af Den internationale Valutafonds berygtede kreditbetingelser. Det var denne politik, der åbnede en uudholdelig afgrund mellem rig og fattig i mange dele af verden, og som synes rede til at ofre alt til gavn for få og på manges bekostning på højrisikospekulationens alter. Og netop denne politik er håbløst bankerot, sådan som de lige så afsindige debatter om »helikopter-penge« demonstrerer.

Bare tanken om, at vi her 71 år efter det fuldstændige nederlag for nationalsocialisterne, der bragte uendelige

lidelser over den russiske befolkning såvel som mange andre lande – ikke mindst vort eget – atter kan deltage i en »Operation Barbarossa« mod Rusland, må tilbagevises med fuldt eftertryk, også i praksis. Når alle de for tiden planlagte optrapninger, indbefattet Ukraines og Georgiens tilbudte medlemskab som »associerede partnere« til NATO, hvilket Rusland for længst har betegnet som en rød linje – når det mulige NATO-medlemskab for Finland og Sverige og udsendelsen af enheder fra det tyske forsvar til Litauen besluttet på det kommende NATO-topmøde, så befinder vi os sandsynligvis på den direkte vej til Helvede.

Vi må benytte de to resterende måneder til at fremføre et alternativ, og et sådant er »Win-win«-samarbejdet med Rusland og Kina, uden hvilket intet af de problemer, der truer vor eksistens – krigsfaren, det truende finanskrak, flygtningekrisen eller terrorismen – vil kunne løses. Og vi kan ikke gøre det sande Amerika nogen større tjeneste end ved at stå fast på dette samarbejde.

Der er en udvej: Vi må sammen med Rusland, Kina og Indien udbygge Den nye Silkevej for at fremkalde en økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika og for at genopbygge vor egen produktive økonomi; og vi må gøre det klart for Amerika, at vi ikke er rede til at begå selvmord for at opretholde et imperium, der for længst har forstrakt sig ved sin egen opførsel. Derimod indtager George Washingtons, Alexander Hamiltons, Abraham Lincolns, Franklin D. Roosevelts og John F. Kennedys Amerika en æresplads inden for den samlede menneskehed.

**RADIO SCHILLER den 21. april
2016:**

**Den britiske hånd bag Saudi-
Arabians støtte til
terrorisme**

Med formand Tom Gillesberg

**Et nyt paradigme for
menneskeheden:
Afskrift af Helga Zepp-
LaRouches tale
til seminaret på
Frederiksberg den 18. april
2016**

Kommer senere på dansk.

Helga Zepp-LaRouche Addresses Seminar in Copenhagen,
April 18, 2016 [unproofed draft]

We Need a New Paradigm for Humanity

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, thank you very much for this

kind introduction.

Dear Excellencies, Ladies and Gentlemen: I would like to start my presentation with showing you a point of view which may

be unusual to discuss the strategic situation, but I think it is quite adequate.

This is a time-lapse video where you can actually have a view from space. This is the kind of view normally only astronauts, cosmonauts, taikonauts have. They all come back from their space

travel with the idea that there is only one humanity, and that our planet, which is very beautiful and blue; however, it is very

small in a very large solar system and an even larger galaxy, not

to mention the billion galaxies out there in our universe.

With that view comes, naturally, the question of the future.

Where should mankind be in 100 years from now, in a 1000 years,

in 10,000 years? Well, you have to exercise your power of imagination. In 10,000 years, we probably are well beyond having

colonized the Moon, we have completed very successful Mars missions, we will have a much, much better understanding about our solar system, our galaxy, and we will have gotten a much deeper understanding about the principle of our universe.

Just think, that it took 100 years before modern science could confirm that Einstein's conception about gravitational waves was correct. Ten thousand years of the past human history

has brought tremendous progress. But just think that this growth

can go on, exponentially. And since there is no limit to the creativity and perfectibility of the human species, in 10,000 years we can have a wonderful world.

So, let's look from that view, into the future, to the

present, to have the right perspective.

Yesterday, the {New York Times}, in the Sunday edition, had an article saying "The Race Escalates for the Latest Class of Nuclear Arms," portraying in detail that the United States, and Russia, and China are developing new generations of smaller and less destructive nuclear weapons, which would make them more useable. They quote in the article James Clapper, the Director of the National Intelligence of the United States, that the world has now entered a new Cold War spiral, where, basically, totally different laws and rules govern, than it used to be the case with Mutual Assured Destruction.

The previous NATO doctrine of Mutual Assured Destruction proceeded from the assumption that the destructive power of nuclear weapons is so horrible, because it will lead to the annihilation of the human race, that nobody in their right mind would ever use it. And therefore, it was a deterrence that these weapons would never be used.

This is now no longer valid. What they are now discussing, openly, on the front page of the {New York Times}, is that what we, for a very long time, only we and a few of military experts, have said, namely, that these modernized tactical nuclear weapons, like the B12-61, in combination with stealth bombers, with hypersonic missiles, can actually lead to the winning of a nuclear war.

Ted Postol and Hans Kristensen, very respected military analysts, have detailed at great lengths, why the idea of a limited nuclear war is completely ludicrous, and it is the

nature
of the difference between thermonuclear weapons and
conventional
weapons, that once you enter a nuclear exchange, that it is
the
logic of such a war that all weapons will be used, and that
will
be the end of mankind. We are closer to that possibility than
most people dare to even consider, because if they would, they
would not remain so passive as they are now.
This is why I want to make emphatically the point—and this
is the purpose of conducting meetings like this seminar and
many
other conferences we are engaged in—that we have reached a
point
in human history where geopolitics must be superseded with a
completely new paradigm. And that is why I started with the
view
from space. We need a new paradigm, basically saying goodbye
to
the very idea of geopolitics, which has caused two world wars
in
the 20th century. That new paradigm must be completely
different
than that which is governing the world today.
We have, right now, rising tensions in the South China Sea.
Policymakers and the neighboring countries are extremely
worried
about what will happen in the period between now and the trial
in
The Hague. You have the largest maneuver around North and
South
Korea right now, where people in the region are extremely
worried
that the slightest provocation could lead to an exchange of
nuclear weapons.
You have the NATO expansion up to the Russian border.

Countries like Poland and Lithuania are asking to have these modernized nuclear weapons located on their territory, even that makes them prime targets.

The United States is continuing to build the anti-ballistic missile system which, supposedly, was against Iranian missiles,

but after the P5+1 agreement has been reached, it is obvious this

was always a pretext and the aim was always to take out the second strike capability of Russia.

Then you have the entire region of Southwest Asia, still being a terrible destruction and consequence of failed wars.

North Africa is exploding. You have new incidents between NATO and Russia, all of a sudden in the Baltic Sea, which was, up to

now, a calm region where there are no conflicts, or, there have been no conflicts.

In the Middle East briefing, discussing President Obama's trip to Riyadh on the 21st of this month, they say that this trip

will open up a new page of NATO in the relationship to the Middle

East, that what Obama will try to establish is a new relationship

between NATO and the Gulf Cooperation Council countries.

So, we have a situation where the {New York Times}, also yesterday, and I'm quoting these papers to say that these are not

some opinions of us, but this is now the public discussion, that

what is really at stake in the South China Sea is not so much the

fight around some uninhabited reefs and cliffs, or some tiny islands, but it is the American effort to halt China's rise.

And

not only China's rise, but that of Asia. China, Asia arising; the trans-Atlantic region is in decline.

Just now, we are heading towards a new financial crisis, and all signs are, that we are going into the same kind of crash like

2008. Already since the beginning of this year, \$50 billion corporate defaults were taking place, which is on the same level

like what happened in 2009.

What the United States is trying to assert under this conditions, where the trans-Atlantic world is in decline or marching towards collapse, to insist that nevertheless a unipolar

world must be maintained. The problem is, that unipolar world, effectively, no longer exists. But still, what carries American

policy to the present day, is the Project for the New American Century, the so-called Wolfowitz Doctrine, which is a neocon idea

which says that no country and no group of countries should ever

be allowed to challenge the power position of the United States.

In the age of thermonuclear weapons, the insistence to maintain a

non-tenable world order could very quickly lead to the annihilation of civilization.

It is a fact: China has made an economic miracle in the last 30 years which is absolutely breathtaking. And it is continuing,

despite all the media rumors about China's economic collapse.

India has by now the largest growth rate in the world; it's above

7%. Many other Asian countries have explicitly formulated the goal for themselves to be developed countries in a few years.

The

Chinese economy right now is rebounding. They just announced that

in the next five years China is going to import \$10 trillion worth of imports. They will invest \$600 billion worth of investments abroad. Every day 10,000 new firms are being created in China.

So, if you look at the development, especially since President Xi Jinping announced in September, 2013 in Kazakhstan,

that the New Silk Road, the One Belt One Road, is put on the agenda. In the two and a half years since that time, more than sixty nations have joined with China in this development. They have created the New Silk Road, the Maritime Silk Road; these nations have created a whole set of alternative economic-financial institutions, such as the AIIB, which, despite

massive pressure from the United States not to do so, immediately

was joined by sixty founding members. The New Development Bank also started just now its functioning. The New Silk Road Fund, the Maritime Silk Road Fund, the Shanghai Cooperation Bank, and

many more. All of these were created because the IMF and the World Bank had not invested in the urgently required infrastructure.

These banks are now engaged in very, very impressive, large projects. For example: China invested \$46 billion in the China-Pakistan corridor. When President Xi Jinping recently went

to Saudi Arabia, Egypt, and Iran, consequently Iran, fool-heartedly, declared that they are now part of the One Belt

One Road, New Silk Road development. Greece is now talking about

that after China is investing in the Port of Piraeus, that Greece

will be the bridge between China and Europe. The 16+1, that is the East and Central European countries, just declared that they absolutely want to participate in China helping to build a fast train system in these countries. Those projects which the EU has not bid, China is now building. Part of it is, for example, the Elbe-Oder-Danube Canal, which will connect the waterways of these countries. When President Xi recently was in the Czech Republic, President Zeman announced that the "Golden City" of Prague will be the gateway between the Silk Road and Europe. Also, Austria and Switzerland are now fully on board and see the benefits of their country's joining with the New Silk Road. When President Xi Jinping at the APEC meeting in October 2014 offered to President Obama to cooperate in all of these projects in a "win-win" perspective, he not only proposed economic cooperation, but he put on the agenda a completely new model of international relations exactly designed to overcome geopolitics. The new model is supposed to be based on the respect for sovereignty, non-interference into the internal affairs of the other country, respect for the different social system the other country chooses to adopt. It would really be, in a certain sense, a fulfillment of the principles which are laid out in the UN Charter anyway.

How was the Western response? Very, very ambiguous. The United States in spite of this, never really responded to President Xi's offer. They keep insisting on a unipolar world.

For example, in the TPP, like in the TTIP for Europe, it is said very, very clearly, the U.S. sets the rules of trade for Asia and not China. Recently, the American Defense Secretary Ash Carter, and also NATO commander General Breedlove, declared the enemies #1 of the United States are, first, Russia, second, China, third, Iran, fourth North Korea, and only fifth terrorism. Now that is in spite of the fact that many other statesmen, such as United States Secretary of State John Kerry and Foreign Minister Steinmeier, and many others, have recently also stated, that all crucial problems of the world cannot be solved without the cooperation of Russia, and China. For example, the P5+1 agreement with Iran, would never have come into being without a constructive role of {both} Russia and China . Without Putin's very intelligent intervention in the military situation in Syria, this situation could not have come to the potential of a political solution. Also, apart from the military pressure, there is massive pressure on the new institutions such as the AIIB and the New Development Bank, to {not} be outside of the casino economy but to follow the "international standards." Now, in these times of the Panama Papers, of the various LIBOR scandals, of the money laundering of many of these banks, it is a sort of laughable thing, what should be these "international standards" of the Western financial system. Now, let's be realistic. At the IMF/ World Bank meeting

which just concluded in Washington over the weekend, behind the scenes there was complete panic, but nobody dared to speak about it openly, behind the scenes people were talking, what former IMF boss Strauss-Kahn has said repeatedly, publicly, that we are heading towards the "perfect political storm." That if one of the too-big-to-fail banks collapses, it will lead to a crisis much, much worse than 2008.

At the recent Davos Economic Forum, the former chief economist of the BIS William White said that the world system is so utterly overindebted, that there are two roads only possible:

Either you have an orderly writeoff of the debt, like in the religious Jubilee, so that you just say "these debts are not payable," and you write them off, or it will come to a disorderly collapse.

Now, the situation is all the more urgent, because unlike 2008 when everyone was talking about the "tools" of the central bank, like interest rate reduction, rescue packages, bailouts, all of these tools don't function any more. As a matter of fact,

when the competition for more zero interest rate, or even negative interest rate, when into high gear in the last month, when, for example, the Bank of Japan or the central bank of Norway, or the ECB declared a zero interest rate policy, or even a negative interest rate policy, it boomeranged! It had the opposite effect: Rather than leading to more investment, in the real economy, it led to a deflationary escalation of the collapse.

When Mario Draghi, the chief of the ECB, recently announced,

"yeah, yeah, we have a discussion about helicopter money."

And

Ben Bernanke echoed it and said, "yes, now we need helicopter money," meaning electronic printing of {endless} amounts of worthless money, virtual money, they de facto announced that the

trans-Atlantic financial system is absolutely in the last phase.

Because after helicopter money comes only evaporation.

But this is only the most obvious of the crises. Another one, which is in a different domain, but equally systemic is the

refugee crisis in Europe. Now, I supported Chancellor Merkel when she initially said, we can manage that, we can give refuge

to these people, and for the first time, I was saying "this woman is doing the right thing." I know there was a lot of international criticism, but she acted on the basis of the Geneva

Convention on refugees, but it was the right thing to do. But the reactions from the other European countries, revealed an underlying, basic flaw of the EU, a flaw which was not caused by

the refugees, but it was revealed by the first serious challenge,

that in the EU, as it has been conceptualized in the Maastricht

Treaty going up to the Lisbon Treaty, there is no unity, there is

no solidarity; and with the collapse of the Schengen agreement which allows free travel within the internal borders of the EU,

the closing of the so-called Balkan routes, to prevent refugees

from coming, the basis for the European common currency is also

gone, because without the Schengen agreement, the possibility

to

have the euro last is extremely dubious.

Now, with the recent response by the EU to basically have a deal with Turkey, I mean, this is beyond the bankruptcy of the whole EU policy if you can top it. At a point when the Russian

UN Ambassador Vitaly Churkin, presented the UN Security Council

with evidence that the Turkish government, is continuing up to the present day to supply ISIS with weapons and other logistical

means, to then say, we pay Turkey EU6 billion, for what? To have

them receive refugees; and Amnesty International has already said, there is no guarantee that these people will be protected,

but rather that Turkey is sending them back to the war zones, like Syria, Afghanistan, and elsewhere.

So, if you look at the pictures of Idomeni, where the Macedonian police are using tear gas against refugees who are absolutely desperate; if you look at the fact that Greece is now,

rather than having refugee camps which would somehow process these unfortunate human beings, they have, on pressure of the EU,

been turned into detention centers. Pope Francis was just in Lesbos, together with the Greek Patriarch Bartholomew, and this

Patriarch said, the present EU policy on the refugee crisis, is

the completely bankruptcy of Europe. The Doctors Without Borders

left their job in Greece, because they said they cannot be accomplices to the murderous policy of detention, where the police decide who is a patient and not doctors. Instead of protecting the people running away from wars and persecution, they are now being treated as criminals.

Immediately, days after this disgusting EU-Turkey deal, it turned out that it's a complete failure, the so-called "European values," human rights, humanism, well—they're all in the trashcan, because now the refugees, obviously still fleeing for their lives, go to Libya trying to get into small boats to Italy. And just yesterday the news came that another 400 people drowned in the Mediterranean. And this will keep going on. And it will haunt the people who are refusing to change their ways. Now, there is a new element in the situation which may cause sudden surprises, and that is a program which was presented by CBS, a week ago Sunday, in the so-called "60 Minutes" program portraying the coverup, of the U.S. governments from Bush to Obama, of the famous 28 pages omitted in the publication of the official Joint Congressional Inquiry into 9/11 by the U.S. Congress; and as many people have said, and was said in this program, this pertains to the role of Saudi Arabia in 9/11. Yesterday, {all} the U.S. talk shows, and all the U.S. media, pointed their finger to the coverup of the Bush administration and even to the present day of the present government, that there is a coverup of criminal activity. Now, the Saudi Arabian government reacted very unnerved, and this was again reported in the {New York Times}, that they would sell off \$750 billion in U.S. Treasuries, if the U.S. would allow a bill that would allow Saudi Arabia to be held responsible in court, for their role in 9/11. Now, that's not exactly a sign of sovereignty, but of despair. There are several U.S. Senators, among them Mrs. Gillibrand from New York, who demand that this

whole question of the Saudi Arabian role in 9/11 must be on the agenda when President Obama goes to Riyadh this week. Which in any case, may not happen, but it will not be the end of the story because the genie is now out of the bottle.

OK: How do we respond to these many, many crises? Well, there is a solution to all of these problems. The trans-Atlantic should just do exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933, in reaction to the world financial crisis at the time. Implement the full banking separation – Glass-Steagall – and the whole offshore nightmare which is being revealed in the Panama Papers, and remember, that this firm Mossack Fonseca is only the fourth largest of such firms, and 11 million documents still need to be read through, and processed. But we have to go back to the kind of international credit system, as it existed in the Bretton Woods system, before Nixon ended the fixed exchange rate in 1971, opening the gate for floating exchange rates and especially the creation of offshore money markets for the unlimited creation of money and other illegal operations as it now is coming out. Then we need a writeoff of the absolutely unpayable state debt, which has accumulated and ballooned after the bailouts of 2008 and afterwards. And we have to basically get rid of the toxic paper of the whole derivatives markets, because they are the burden which is eating up the chance for the investment in

the real economy.

Then, we need a Marshall Plan Silk Road; and the only reason I'm talking about a Marshall Plan, despite the fact that China

is {emphatic} that they do not want a Cold War connotation to the

New Silk Road, it gives people in the United States and Europe a

memory, that it is very possible to rebuild war-torn economies,

as it happened in Europe after the Second World War.

Now, with the ceasefire which was negotiated between Foreign Ministers Kerry and Lavrov, you have now a still-fragile, but you

have the potential for a peace development in Syria, and soon other countries in the region. But it is extremely urgent, that

the peace dividend of this ceasefire is becoming visible for the

people of the region, immediately. That is, there has to be a reconstruction and economic buildup, not only of the territory and the destroyed cities, but the entire region, has to be looked

at as one: From Afghanistan to the Mediterranean, from the North

Caucasus to the Persian Gulf. Because you cannot build infrastructure by building a bridge in one country. You have to

have a complete plan for the transformation of this region, which

mainly consists of desert.

Now, the idea is to have a comprehensive plan, greening the deserts, building infrastructure, creating new, fresh water from

desalination of ocean water, of tapping into the water of the atmosphere through ionization, and various other means. And then

build infrastructure corridors, new cities, and give hope to, especially, the young people of the region, so they have a reason

not to join the jihad, but to become doctors, to become engineers, to care for their family and their future.

Now this is not just a program any more, because when President Xi Jinping visited Iran about two months ago, he put the Silk Road development on the agenda for this region. So, all

you need to do, is extend the Silk Road, and the first train has

already arrived in Tehran; you have to continue to build that road, from Iran, to Iraq, to Syria all the way to Egypt.

Other

routes should go from Afghanistan, to Pakistan, to India. From Central Asia to Turkey to Europe, and this obviously can only work because the problem is so big, that all the neighbors of the

region, Russia, China, India, Iran, Egypt, but also the countries

which are now torn apart by the refugee crisis such as Germany,

Italy, Greece, France, and all other European countries must all

commit themselves to work on such a Silk Road Marshall Plan for

the reconstruction and economic buildup of the Middle East/Southwest Asia, {and} all of Africa, because the economic situation is equally dire in that continent.

The United States must be convinced that it is in their best interest to cooperate in such a development, and stop thinking in

terms of geopolitics. Now, the United States should only be encouraged to cooperate in the development of these regions, but

the United States needs {urgently} a New Silk Road itself.

Because if you look at the condition, not only of the

financial

sector in the United States, but especially the physical economy;

if you look at the social effects of the economic collapse, like

the rising suicide rates, in all age brackets of the {white} population, and especially rural women in the age between 20 and

40, the suicide rate is quadrupling and even beyond. This is a

sign of a collapsing society.

Now, China has built as of last year, 20,000 km of fast train systems. Excellent, top-level technology fast-train systems; it wants to have 50,000 km by I think the year 2025.

How many miles of fast train as the U.S. built? I don't any.

But if the United States would join the New Silk Road and participate in the economic reconstruction, as Franklin D. Roosevelt did it with the Tennessee Valley Authority plan, with

the Reconstruction Finance Corp. in the '30s, the United States

could very, very quickly be a prosperous country, and could again

be regarded by the whole world as "a beacon of liberty and a temple of freedom," which was the idea of America when it was founded.

So, the whole fate of the whole world will depend if we all succeed to get the United States to go back to its proud tradition of a republic, and stop thinking like an empire, because that cannot be maintained in any case; because all empires in the whole history of mankind always disintegrated when

they became overstretched and collapsed. There is not one exception to this idea.

Now, therefore, let's go back to the idea from the beginning: Let's approach all problems in the present from the

idea, where is the future of mankind? Where should mankind be?

Do we exist, or will we destroy ourselves. And that requires a

change in paradigm, which must be as fundamental and thorough, like the paradigm shift from the European Middle Ages to the modern times. And what caused that shift was such great figures

as Nikolaus of Cusa, but also Brunelleschi, Jeanne d'Arc, and many others; but what they introduced was a rejection of the old

paradigm—scholasticism, Aristotelianism, all the wrong ideas which led to the destruction of the 14th century, and they replaced with a completely {new} image of man, man as an {imago

viva Dei}, which was a synonym for the unlimited creative potential and perfectability of the human being. It led to a new

image of man which created a blossoming of science, of modern science, of the modern sovereign nation-state; it made possible

the emergence of Classical arts.

And that is what we have to do today: We have to stop thinking in terms of geopolitics, and we have to focus on the common aims of mankind. Now, what are these "common aims of mankind"? It is, first of all scientific cooperation to eradicate hunger, poverty, to develop more and more cures for diseases, to increase the longevity of all people. We have to study much more fundamentally, what is the principle of life? Why does life exist? How does it function? What, really, is the

deeper lawfulness of our universe? And that must define the identity of human beings, which is unique to the human species.

And I have an idea of the future, which will be full of joy. Because we will discover new principles in science and in classical art, and we will create a new Renaissance. As the

Italian Renaissance superseded the Dark Age of the 14th century,
what we have to do today, is we have to revive the best traditions of all great nations and cultures of the world; and make them known to the other one. Have a dialogue of the most advanced periods of Chinese, of European, Indian, African, other cultures, and revive—and that is being done in China, already—the great Confucian tradition, which is in absolute correspondence with the best neo-Platonic humanist ideas of Europe. We must revive the great Vedic tradition in India, the Gupta period; the Indian Renaissance of the late 19th to the 20th century. We must revive the Abbasid Dynasty of the Arab world; the Italian Renaissance; the Andalusian Spanish Renaissance, the Ecole Polytechnique in France, the great German Classical period. The great Italian method of singing in Verdi tuning and the bel canto method. And if all of these riches of all the different countries become the common good of all children of this planet, and everyone can learn universal history, other cultures as if it would be their own, I can already see how humanity can make a jump, and how we can create the most beautiful Renaissance of human history so far. I think everybody who is thinking about these questions, has a deep understanding, that we are at the most important crossroad in human history. And it is not yet clear which way we will go, but it is clear to me, that we will {only} come out of this crisis if we mobilize the subjective emotional quality, which

in
the Chinese is called {ren}; and the European equivalent, you
would call {agapē}, love. And we will only solve this problem
if
we are able to mobilize a tender, maybe even {passionate}
love,
for the human species. [applause]

**RADIO SCHILLER den 11. april
2016:**

**Vil et britisk nej til EU
smadre EU og euroen?
Baner G7 i Hiroshima vejen
for atomkrig?**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 4. april
2016:**

Obama truer Kina og Rusland, trods topmøde om atomsikkerhed

Med formand Tom Gillesberg

RADIO SCHILLER den 29. marts 2016: Efter terrorangrebet i Brussel

Med formand Tom Gillesberg:

Putin kalder terrorangreb i Bruxelles for en »barbarisk forbrydelse«; Zakharova angriber vestlig støtte til terrorister

22. marts 2016 – Idet han udtrykte sin dybtføjte kondolence over for det belgiske folk, har den russiske præsident

Vladimir Putin »kraftigt fordømt disse barbariske handlinger« samtidig med, at han forsikrede »det belgiske folk om Ruslands absolutte solidaritet med det belgiske folk i disse svære timer«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, i dag, iflg. en rapport fra *Sputnik*. »Præsident Putin har allerede sendt kondolencetelegram til Kong Philippe af Belgien i forbindelse med civile dødsfald i en række bombesprængninger i Bruxelles«, sagde Peskov til reportere.

»I takt med, at flere og flere mister livet, og vi mister kostbar tid, begynder folk at forstå, at denne politik med dobbelte standarder mht. bedømmelsen af terroraktiviteter, er en politisk blindgyde«, sagde talsperson for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kort tid efter, at der begyndte at indløbe rapporter om angrebene i Bruxelles, rapporterer *BRICS Post*. »De kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, at de også vil dukke op i en anden del.«

Med en anklagende finger rettet mod NATO for at forsømme forsvaret af sin egen baghave, og med et udfald mod NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, tweetede chefen for Ruslands parlamentskomite for udenrigsanliggender, Alexey Pushkov, at NATO-chefen har tilladt »folk at sprænge sig selv i luften lige under hans næse«, mens »NATO var optaget af at bekæmpe den imaginære, russiske trussel«, rapporterer *Newsweek*.

Se også: *Putin: Rusland er forpligtet over for fredsproces i Syrien; fortsat militær årvågenhed over for terrorisme*

Terrorister angriber Bruxelles, ISIS påtager sig ansvaret

22. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Byen Bruxelles, der er hjemsted for NATO og Den europæiske Kommission, kom under terrorangreb i dag. Angrebene fandt sted på Bruxelles Maalbeek metrostation, og kort tid efter rev to eksplosioner igennem Zaventem-lufthavnens afgangshal. I skrivende stund er dødstallet kommet op på 34, med 230 sårede, heraf nogle alvorligt. Sprængningerne blev udløst af selvmordsbomber.

ISIS påtog sig efterfølgende ansvaret via sin propaganda-website med følgende udlæg: »Kæmpere fra Islamisk Stat åbnede ild i Zaventem-lufthavnen, før flere af dem detonerede deres bombebælter, ligesom en martyr-bombemand også detonerede sit bombebælte i Maalbeek metrostation. Angrebene resulterede i flere end 230 døde og sårede.«

De belgiske myndigheder forhøjede beredskabet mod terrortrussel, lukkede al offentlig transport i den belgiske hovedstad ned og rådede lokalbefolkningen til at holde sig indendørs efter eksplosionerne. Det belgiske VTM-medie rapporterede også, at ikke-essentielt personale på Tihange atomkraftværket, der ligger 85 km øst for Bruxelles, blev evakueret. VTM sagde også, at der ikke foreligger beviser for, at atomkraftværket skulle være udsat for trusler. Denne forsigtighedsforanstaltning blev indført, angiveligt, fordi de belgiske myndigheder havde fundet materiale, der tilsyneladende viste, at en belgisk topembedsmand inden for atomkraft var blevet overvåget, i lejligheden tilhørende Mohamed Bakkali, som var blevet arresteret for påstået involvering i terrorangrebene i Paris i november sidste år.

Der blev indført forhøjet alarmberedskab i mange byer i hele

Europa, og også i USA.

Foto: La Grand-Place, Bruxelles.

Supplerende materiale:

Putin kalder terrorangreb i Bruxelles for en »barbarisk forbrydelse«; Zakharova angriber vestlig støtte til terrorister

22. marts 2016 – Idet han udtrykte sin dybtføjte kondolence over for det belgiske folk, har den russiske præsident Vladimir Putin »kraftigt fordømt disse barbariske handlinger« samtidig med, at han forsikrede »det belgiske folk om Ruslands absolutte solidaritet med det belgiske folk i disse svære timer«, sagde talsmand for Kreml, Dmitry Peskov, i dag, iflg. en rapport fra *Sputnik*. »Præsident Putin har allerede sendt kondolencetelegram til Kong Philippe af Belgien i forbindelse med civile dødsfald i en række bombesprængninger i Bruxelles«, sagde Peskov til reportere.

»I takt med, at flere og flere mister livet, og vi mister kostbar tid, begynder folk at forstå, at denne politik med dobbelte standarder mht. bedømmelsen af terroraktiviteter, er en politisk blindgyde«, sagde talsperson for det russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova kort tid efter, at der begyndte at indløbe rapporter om angrebene i Bruxelles, rapporterer *BRICS Post*. »De kan ikke støtte terrorister i én del af verden uden at forvente, at de også vil dukke op i en anden del.«

Med en anklagende finger rettet mod NATO for at forsømme forsvaret af sin egen baghave, og med et udfald mod NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, tweetede chefen for Ruslands parlamentskomite for udenrigsanliggender, Alexey Pushkov, at

NATO-chefen har tilladt »folk at sprænge sig selv i luften lige under hans næse«, mens »NATO var optaget af at bekæmpe den imaginære, russiske trussel«, rapporterer *Newsweek*.

Se også: *Putin: Rusland er forpligtet over for fredsproces i Syrien; fortsat militær årvågenhed over for terrorisme*

EIR intervenserer i NATO-konference i København

18. marts 2016 – »Fra Wales til Warszawa: at transformere NATO i et uforudsigeligt sikkerhedsmiljø«, lød titlen på den konference, som det danske Udenrigsministerium og den britiske og polske ambassade i dag var vært for. Titlen refererer til NATO-topmødet 2014 i Wales, Storbritannien, samt det forestående topmøde 8.-9. juli i Warszawa, Polen. Effekten af de forholdsregler, som der vil blive stillet krav om under konferencen, vil være at intensivere NATO's konfrontationskurs, især imod Rusland.

Mødets præmis var, at NATO må være mere forberedt i sin tredje, nuværende fase. Disse karakteriseredes som: Fase 1: den Kolde Krig efter Anden Verdenskrig; Fase 2: indskrænkningen af NATO-styrker efter Sovjetunionens sammenbrud; og, Fase 3: den uforudsigelige trussel fra øst – fra Rusland – der begyndte for to år siden efter den »russiske aggression« i Ukraine/Krim, og som inkluderer den russiske offensiv i Syrien og truslen fra syd – opkomsten af Daesh/Islamisk Stat, så vel som også andre trusler, som den

førende, britiske taler kaldte »dragerne« (med reference til Kong Arthurs riddere), en vending, der blev gentaget mange gange under konferencen.

Der var en masse snak om at opbygge en troværdig »afskrækkelse« og om den politiske vilje til at anvende den, om nødvendigt; permanent fortsættende adaptation til uforudsigelige, farlige udfordringer; 360 graders årvågenhed over for trusler fra alle sider, osv.

EIR fik mulighed for at stille det første af to spørgsmål til panelet af hovedtalere: den danske udenrigsminister Kristian Jensen, Storbritanniens permanente repræsentant i NATO Sir Adam Thomsen, samt generalmajor Romuald Ratajczak fra Polens Nationale Sikkerhedsbureau.

EIR (præsenterer sig): »Jeg må sige, at jeg er uenig i nogle af antagelserne. I taler om den »russiske fortælling« [Kristian Jensens vending om russiske påstande om, at NATO's handlinger er i færd med at føre til konfrontation og krig]. Spørgsmålet er, hvornår er NATO's opbygning af beredskab i realiteten en provokation, en forøgelse af ustabiliteten? For eksempel taler man om, at USA's beslutning om at firedoble forsvarsbudgettet langs den russiske grænse, forøger faren for atomkrig.

På den anden side har vi nu en mulighed, med fredsforhandlingerne i Syrien, hvor USA og Rusland arbejder sammen, og hvor vi har sagt, at der må være et økonomisk element. Hvis USA, Rusland og Kina arbejdede sammen om at opbygge en Marshallplan for Mellemøsten, så ville det være en kongevej til både at reducere spændingerne mellem USA og Rusland, og til på samme tid at opbygge stabilitet i Mellemøsten. Uden denne økonomiske komponent vil dette ikke findes der.«

Udenrigsminister Kristian Jensen: (parafrase) Han støtter USA's beslutning om at firedoble budgettet for det europæiske

område. Ikke for at forøge spændingen, men som en konkret respons til et konkret skift i Ruslands holdning. Rusland tog NATO's beslutning dette forår om at udvide NATO som en aggression, hvilket det ikke er. Ethvert land har ret til at vælge, om det ønsker at tilslutte sig NATO. Jeg er enig i, at vi må se på, hvordan samfund kan opbygges efter en krig. Danmark er meget involveret i Irak og Syrien, hvor vi har skubbet Daesh (IS) tilbage.

Storbritanniens NATO-repræsentant Sit Adam Thomsen: (parafrase) 1. Vi bør engagere Rusland, hvor vi kan – Iran-aftalen, den potentielle aftale i Syrien. 2. Hvis Rusland ikke længere respekterer de europæiske sikkerhedsregler, er det klogt at være forberedt, hvis dette brud skulle blive brugt imod én. 3. NATO's planlagte respons i øst er så let, som den kan være, når man konfronteres med Rusland, der sender signaler som at overflyve Bornholm [som Kristian Jensen sagde, angiveligt fandt sted under mødet, hvor hele den danske politiske klasse var til stede]; når man konfronteres med Ruslands overvældende evne til at mønstre styrker, som 80.000 tropper, inden for 72 timer, i sammenligning med 1.500 NATO-tropper i en forstærket troppetilstedeværelse. Rusland føler sig muligvis provokeret, men er det rimeligt?

Generalmajor Romuald Ratajczak, Polen: (parafrase) Vi ønsker i høj grad det Europæiske Forsikringsinitiativ (USA's foreslåede forøgelse). Han ønskede også den amerikanske hær forud anbragte lager i Østeuropa. Han ønsker at afsløre propagandaen om, at NATO skulle have aftalt, ikke at deployere langs den østlige front. Dette blev betinget af »indtil situationen ændrer sig«, med et citat fra Rusland/Nato stiftelsesdokumentet, »i det nuværende og fremtidigt overskuelige sikkerhedsmiljø«, og forstærkninger, snarere end en permanent udstationering, er ikke udelukket.

Der er meget mere at sige fra konferencen, men dokumentation vil blive overgivet til *EIR's* relevante militære reportere.

Foto: Danmarks udenrigsminister Kristian Jensen her sammen med bl.a. Polens ambassadør i Danmark, Henryka Moscicka-Dendys.

NATO's øverstbefalende i Europa, gen. Breedlove, ønsker at flytte en permanent panserbrigade til Europa

7. marts, 2016 – General Philip Breedlove, øverstbefalende for NATO's og USA's kommando i Europa (EUCOM), ønsker, at der atter kommer en panserbrigade i Europa. Under sin beretning for den amerikanske Kongres i sidste uge kom Breedlove med hentydninger til dette, men uddybede det ikke på daværende tidspunkt. I dagens rapport fra *Defense News* fremsætter en forsvarsfunktionær, der er bekendt med planerne, men som ikke nævnes ved navn, at Breedlove diskuterede sit forslag med topfolk i Pentagon, mens han var i Washington i sidste uge. En sådan forøgelse vil komme oveni den rotationsstyrke af brigadestørrelse i Østeuropa, som er et led i USA's militære oprustning i det østlige Europa og Baltikum, til \$3,4 mia. Den unavngivne funktionær sagde, "De er ved at undersøge, hvordan de kan forøge de permanente militære styrker i Europa. De prøver at finde ud af, 'hvor meget behøver vi, og hvor skal det komme fra?'"

Ikke overraskende er der bureaukratiske forhindringer i vejen, hvilket betyder, at det kan tage måneder, eller mere, før et sådant skridt kan tages. Internt i Pentagon vil spørgsmålet udløse en budgetkamp over, hvem – eller hvilken konto –, der

skal betale forøgelsen. Og i Europa vil det kræve godkendelse fra de allierede og en aftale med en værtsnation. Og for USA drejer spørgsmålet sig om, hvorvidt denne brigade skal stationeres i Tyskland, der betragtes som et sikkert bagland, eller i Polen, hvor den kunne være sårbar overfor et russisk førsteangreb.

NATO udvider samarbejdet med Tyrkiet selv, når Tyrkiet afslører sig selv som ledet af fascister

8. marts, 2016 – Blot få dage efter den tyrkiske regerings overtagelse af nyhedsorganisationen Zaman i Tyrkiet, var den tyrkiske premierminister Ahmet Davutoglu i Bruxelles, hvor han krævede NATO's samarbejde om både flygtningekrisen og Syrien. Ifølge NATO's erklæring om Davutoglus besøg sagde NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg, at NATO i går påbegyndte sine aktiviteter i Ægæerhavet for at hjælpe med at stoppe flygtninge, der forsøger at nå til Grækenland.

Stoltenberg sagde også, at alliancen, som led i bestræbelserne på at hjælpe med flygtninge- og migrantkrisen, har besluttet at intensivere indsamling af efterretninger, overvågning og kontrol langs den tyrkisk-syriske grænse. "Dette vil supplere de forholdsregler til forsikring for Tyrkiet, som vi besluttede sidste år, inklusiv flere AWACS-overvågningsfly og en forøget flådetilstedeværelse." Sådanne NATO-operationer går klart videre end til flygtningespørgsmålet og yder direkte støtte til Tyrkiets fortsatte kriminelle beskydning af Syrien

og støtte til terrorister i Syrien.

Alt imens han betegnede våbenstilstanden i Syrien som "det bedst mulige grundlag for fornyede forsøg på at nå en fredelig forhandlingsløsning på krisen i Syrien", så klagede Stoltenberg samtidig over russernes militære tilstedeværelse i Syrien og det østlige Middelhav.

"Ruslands militære aktivitet i regionen har båret ved til den humanitære krise og drevet endnu flere mennesker til Tyrkiets grænser. Det har også forårsaget krænkelser af NATO-luftrummet", hævdede han. "Så mere end nogensinde før er det vigtigt med besindighed, nedtrapning og dialog." I NATO's officielle erklæringer nævnes der intet om, hvorvidt NATO i sine overvejelser medtager den meget store sandsynlighed for, at AKP-regeringen i Ankara udgør en væsentlig faktor i den destabilisering, som Stoltenberg hævder at være så bekymret over.

Foto: NATO's Stoltenberg og Tyrkiets Davutoglu under den fælles pressekonference 7. marts, 2016, i Bruxelles.

Galskab pulserer igennem USA

8. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Præsident Obama holdt i mandags et møde i Det Hvide Hus for at fejre Dodd/Frank-lovens succesfulde forhindring af et nyt kollaps, som det i 2008. Eneste problem er, at hele det transatlantiske finanssystem er i frit fald, suget ned af værdiløs spillegæld til en 'værdi' af omtrent 2 billioner dollar, og som Dodd-Frank intet har gjort for at forhindre – men tværtimod har fremmet. De vestlige økonomier står og vipper på randen, mens befolkningerne bliver ødelagt af den værste narkoepidemi i Vestens historie, og af selvmord, der begås af desperate,

midaldrende, arbejdsløse arbejdere.

I mellemtiden gør Obama og hans kontrollers i London alt, hvad der står i deres magt, for at bringe den eneste del af verden, der fungerer – Rusland og Kina – til fald. Øverst på deres »dødsliste« står BRIKS, der repræsenterer podedkrystallen til et nyt verdensparadigme, baseret på udvikling, rumforskning og »win-win«-samarbejde nationerne imellem, som Xi Jinping beskriver det. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi sagde i dag: »Bæltet-og-vejen er et projekt, som Kina lancerede, men mulighederne tilhører hele verden.«

Men Wang Yi måtte også advare USA om, at USA's indsats for at »forplumre vandene« ved at anstifte konflikt i Korea og i det Sydkinesiske Hav kunne »støde Asien ud i kaos«, og at Kina i så tilfælde ikke kunne se passivt til.

I Europa fortsætter NATO-ledere med at deployere større og større militære styrker op til den russiske grænse, som forberedelse til krig.

Alligevel har Putin flankeret dette krigsfremstød ved at intervenere i Syrien og knuse Obamas støtteapparat for terroristernes netværk, og ved at danne en arbejdende militær og politisk relation med de fornuftige elementer i det amerikanske militær for at gennemføre en våbenstilstand og tilintetgøre ISIS og al-Nusra. Putin viser nu, at han kan arbejde for fred såvel som at føre krig, og får hver dag flere og flere oppositionsgrupper til at gå med i våbenstilstanden og fokusere deres beskydning på ISIS' sidste tilbageværende bastioner.

Men, uden at vende USA omkring og tage kampen op med forbryderne i Det Hvide Hus og på Wall Street, vil den fremstormende, globale krig ikke kunne forhindres. De eksisterende institutioner er døde, som det bevises af den klovneforestilling, der kaldes præsidentvalgkampen 2016. For at skabe de krævede, nye institutioner, må den dræbende kultur

rives ned gennem skønhed, en tilbagevenden til klassisk kultur og kreativitet, inden for musik, såvel som inden for videnskab.

I USA udgør LaRouche-bevægelsens 'Manhattan-projekt' og genrejsningen af NASA, med base i Texas, og den »Udenjordiske forpligtelse« (Krafft Ehrlicke) de uomgængelige startpunkter for en mobilisering af befolkningen til denne store opgave.

NATO misundelig på Ruslands Luftoperationer i Syrien

6. marts 2016 – På trods af USA's og NATO's offentlige kritik af Ruslands »upræcise« bombning i krigen i Syrien, er NATO tilsyneladende, bag lukkede døre, fuld af beundring for de russiske luftoperationer. I en rapport om en artikel i det tyske magasin *Focus* påpeger *Sputnik* en klassificeret NATO-rapport, der indrømmer Ruslands overlegne præcision og effektivitet, samt det russiske militærs høje, professionelle niveau; den konkluderer, at virkningen af de russiske piloters luftangreb er højere end alliansens. Det hemmelige dokument siger, iflg. *Focus*, at 40 russiske kampfly, udstationeret på den russiske base i Latakia, udfører op til 75 sortier om dagen og hver gang leverer præcise og effektive luftangreb, alt imens NATO-styrker, der har 180 kampfly, kun er i stand til at ramme 20 mål om dagen.

En rapport for et par dage siden på *SouthFront*-websitet påpeger de russiske luftstyrkers demonstration af evner i Syrien, som NATO og Vesten ikke havde forventet. Disse evner kommer som resultat af både nye teknologier og nyt udstyr, samt en opgradering af mandskabet. I kølvandet på krigen i

Georgien i 2008, rapporterer *SouthFront*, blev enheder fra de russiske luftstyrker (VKS) konsolideret og reorganiseret, og russiske piloter begyndte at få flere flyvetimer.

Rapporten sagde, at de russiske luftstyrker demonstrerede de følgende evner i Syrien:

- * Evnen til at deployere og opretholde en styrke på 100 kampfly i flere måneder under vanskelige forhold, og evnen til at opretholde en høj rate af kampmissioner.

- * Evnen til at fungere i en kompleks rekognosceringsangrebsmåde, der muliggjorde efterretningsdata fra forskellige kilder, inkl. fly, satellitter, droner og agenter, at blive konverteret til data for angrebsmål og således endda gøre det muligt, at mobile mål, såsom fjendtlige kolonner af tropper og forsyninger, hurtigt kan angribes.

- * Evnen til at udføre tæt luftstøtte, så vel som også afbrydelse og undertrykkelse på slagmarken imod en fjende, der opererer skjult.

- * Evnen til at kunne operere under alle vejrforhold, og på alle tider af døgnet.

- * Evnen til at bruge præcisionsstyrede våben.

- * Evnen til at integrere langtrækkende luftvarslingsfly såsom A-50 samt efterretnings- og jordovervågningsfly, såsom Il-20 og Tu-214R, i operationernes overordnede koncept.

- * Evnen til at bruge droner i stor skala som en del af en integreret luftoperation.

Der er evner, som de ikke har demonstreret, såsom de organiserende angrebepakker for at gennembryde et luftrum, der er kraftigt forsvaret, men dette har NATO heller ikke gjort. »Alt tyder på, at det russiske VKS ikke vil hvile på laurbærrene, men i stedet vil fortsætte med at opbygge deres styrkeområder og fjerne svagheder, således, at det vil blive

en endnu mere kapabel styrke i den næste konflikt, det må udkæmpe«, konkluderer SouthFront.

<https://southfront.org/russia-defense-report-russian-aerospace-forces-in-syria-and-beyond/>

RADIO SCHILLER den 7. marts 2016: F16-fly til Irak og Syrien// Kinas femårs-plan inkl. videnskab og innovation

Med formand Tom Gillesberg

Ruslands udenrigsminister Lavrov: »Ikke ét eneste europæisk

spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«

3. marts 2016 – I en artikel, offentliggjort i det russiske magasin *Global Affairs* og oversat i dagens *RT*, påpeger den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, at »i løbet af i hvert fald de forgangne to århundreder har ethvert forsøg på at forene Europa uden Rusland, og imod Rusland, uvægerligt ført til svære tragedier, hvis konsekvenser altid er blevet overvundet gennem afgørende deltagelse fra vort lands side«.

Idet han skitserede næsten 1000 års historie, påpegede Lavrov Ruslands rolle i stabiliseringen af Europa. »Som efterfølger til Det byzantinske Imperium, der ophørte med at eksistere i 1453, indledte Rusland en naturlig ekspansion mod Ural og Sibirien og absorberede disse enorme territorier. Det udgjorde allerede dengang en stærk, afbalancerende faktor i de europæiske, politiske kombinationer, inklusive den velkendte Trediveårskrig, der affødte det westfalske system for internationale relationer [Den Westfalske Fredstraktat], hvis principper, og her primært respekt for staternes suverænitet, stadigvæk i dag er vigtige«, bemærkede Lavrov. Men Europa var fjendtlig over for Ruslands opkomst. I begyndelsen af det 18. århundrede lykkedes det Peter den Store at anbringe Rusland i kategorien af Europas førende lande på lidt over hans regeringstids to årtier. »Siden da har man ikke kunnet ignorere Ruslands position. Ikke et eneste europæisk spørgsmål kan løses uden Ruslands mening«, skrev Lavrov.

Senere, bemærkede Lavrov, i perioden efter Anden Verdenskrig, »havde vi en praktisk chance for at hele Europas splittelse og gennemføre drømmen om et fælles europæisk hjem, som mange europæiske tænkere og politikere, inklusive præsident Charles de Gaulle af Frankrig, helhjertet tilsluttede sig. Rusland var fuldstændig åben over for denne mulighed og fremlagde mange forslag og initiativer i denne sammenhæng.«

»Desværre traf vore vestlige partnere et andet valg. De satsede på at udvide NATO mod øst og fremskyde det geopolitiske rum, som de kontrollerede, tættere på Ruslands grænser. Dette er essensen i de systemiske problemer, der har forbitret Ruslands relationer med USA og Den europæiske Union. Det er værd at bemærke, at George Kennan, arkitekten bag USA's politik for inddæmning af Sovjetunionen, i de senere år af sit liv sagde, at ratificeringen af NATO's ekspansion var en 'tragisk fejltagelse'«, påpegede Lavrov.

Lavrov påpegede, at en holdbar løsning på den moderne verdens problemer kun kan opnås gennem seriøst og ærligt samarbejde mellem de ledende stater og deres associerede for at adressere fælles udfordringer i den aktuelle sammenhæng, og skrev: »Vore fremgangsmåder deles af de fleste lande i verden, inklusive vore kinesiske partnere, andre BRIKS- og SCO-nationer, samt vore venner i EAEU, CSTO og CIS. Med andre ord, så kan vi sige, at Rusland ikke kæmper imod nogen, men kæmper for løsningen af alle spørgsmål på et ligeværdigt og gensidigt respektfuldt grundlag, der alene kan udgøre et holdbart fundament for en forbedring af internationale relationer på lang sigt.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov.

Eurasien har planer om global udvikling;

NATO har planer om global ødelæggelse

2. marts 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – I dag talte Helga Zepp-LaRouche ved en konference i New Delhi, hvor hun opfordrede til, at Indien, Kina og Rusland gik sammen, forhåbentlig sammen med endnu andre, om at forlænge Silkevejsprocessen ind i Sydvestasien og Nordafrika, som det eneste middel til at redde verden fra den overhængende trussel om en atomkrig.

»Den nye aftale mellem USA's udenrigsminister Kerry og Ruslands udenrigsminister Lavrov«, sagde fr. LaRouche, »der omfatter en våbenstilstand for Syrien, har potentialet til at ændre spillet i hele den strategiske situation, under forudsætning af, at især Kina, Rusland og Indien omgående arbejder sammen med landene i Sydvestasien om at gennemføre et omfattende opbygningsprogram, ikke alene for de krigshærgede lande Syrien, Irak og Afghanistan, men for hele regionen, fra Afghanistan til Middelhavet, og fra Kaukasus til Den persiske Golf. Med præsident Xi Jinpings besøg i regionen – til Iran, Egypten og Saudi-Arabien – er denne forlængelse af Silkevejen nu på bordet.

Alligevel finder der en hastig eskalering mod global krig sted. Dette kunne ikke fastslås med større tydelighed end i den sindssyge erklæring, som general Philip Breedlove, kommandør over NATO og den amerikanske kommando i Europa, aflagde for den amerikanske senatskomite for væbnede styrker i tirsdags. Breedlove sagde, at det amerikanske militær i Europa må være forberedt til at »punktere« Ruslands regionale forsvar og til en »hurtig forstærkning« af tropper, der bevæger sig mod øst i tilfælde af en konflikt. »Rusland har skabt et meget fortættet mønster af 'A2-AD', eller 'Anti-Adgang og Adgang Forbudt-område' (Anti-Access, Area Denial) ... Vi må investere i de evner og kapaciteter, der giver os mulighed for at gå ind i

et A2-AD-område.«

Bemærk, at denne angivelige truende forsvarsevne, som russerne har, og som Breedlove ønsker at »punktere«, befinder sig inden for Ruslands egne grænser – dvs., at Breedlove åbenlyst taler om en invasion af Rusland. Lyndon LaRouche responderede, at der var noget alvorligt i gang, at de forsøger at fremprovokere en krig, »men de får måske ikke, hvad de forventer«.

Denne åbenlyse trussel om global krig står i skarp kontrast til aftalen om en våbenhvile i Syrien, der holder nu på femte dag – netop pga. direkte samarbejde mellem det amerikanske og det russiske militær! Og i dag vendte den amerikanske astronaut Scott Kelly tilbage til Jorden, efter 340 dage i rummet, som en af de få, tilbageværende helte fra resterne af det amerikanske, bemandede rumprogram – i et russisk rumfartøj!

Faktum er, at briterne er desperate. Hele den transatlantiske finansielle struktur er klar til at bryde sammen – den kan ikke overleve spekulationsboblens kollaps, som nu spreder sig i hele Europa og har kurs mod Wall Street. Og, bemærkede LaRouche, briterne ved, at, hvis Putin fortsætter, som han gør i dag, så er Det britiske Imperium færdigt.

Dette er en situation, hvor vi må være parat til at føre Amerika tilbage til mental tilregnelighed, baseret på de principper, som Helga fremlagde i dag i New Delhi.

Foto: USA's udenrigsminister John Kerry taler med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov den 11. februar, 2016, inden et bilateralt møde, med fokus på Syrien, forud for Sikkerhedskonferencen i München.

Mulighed for fred i Syrien. EIR's Jeffrey Steinberg forklarer, hvordan våbenhvilen kom i stand, og hvad der må til for at den bliver varig

LPAC fredags-webcast 26. februar 2016, dansk oversættelse.

Hvis man derfor sluttelig ønsker, at den syriske fredsaftale skal blive en succes, altså holde, så må man, ud over det presserende nødvendige behov for en Marshallplan/Landbrohjørneste for at sikre, at freden er varig, også fjerne Obama. Og man må bringe det britiske imperiesystem til fald.

Der findes muligheder for en erstatning, men disse erstatninger vil kun ske, når Obama er blevet fjernet af reelle forfatningsmæssige grunde, og på det tidspunkt, hvor Det britiske Imperium har fået en reglementeret begravelse.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 22.
februar 2016:**

**Knæk Det britiske Imperium
med en tysk-russisk
udviklingskorridor
og et kinesisk-koreansk-
russisk hurtigtog**

Med næstformand Michelle Rasmussen

**Jacques Attali foreslår
international fredskonference
for at standse krigens
trommehvirvler**

Paris, 18. februar 2016 (Nouvelle Solidarité) – Vi har ikke meget tilfælles med François Mitterands tidligere 'grå eminence' Jacques Attali, men ligesom mange af den ældre generations elite, kan han genkende lugten af atomkrig, når han møder den. I sin ugentlige blog fra 15. feb. i avisen l'Express, med titlen »Lyden af Krigstrommer«, gennemgår han de hårrejsende taler ved den nyligt afholdte Sikkerhedskonference i München. De følgende, oversatte (til

engelsk, -red.) uddrag er taget fra hans egne, engelske oversættelser af hans blog, »Samtale med Jacques Attali«.

»Ved konferencen skændtes Vestens og Ruslands topledere med hidtil uset voldsomhed om et bredt udvalg af spørgsmål: Frem til et punkt, hvor den russiske premierminister [Medvedev] vovede at sige, at der var mulighed for en ny verdenskrig, og at Rusland stadig var 'verdens stærkeste atommagt'; at USA's udenrigsminister [Kerry], der havde ansvaret for diplomati, truede med massivt at forstærke NATO's aktiver i Europa; at den russiske premierminister svarede ved at spørge, om amerikanerne stadig troede, de befandt sig i 1962 med Cubakrisen; at den polske premierminister [Szydło] sammenlignede Ruslands militære tilstedeværelse i Ukraine med de russiske flys bombardementer i Syrien; at lederne af de baltiske stater forklarede, at russerne bør modgås i Centraleuropa på samme måde som i Mellemøsten; og sluttelig, at George Soros forsøgte at demonstrere, at den russiske præsident var begyndt at destabilisere den Europæiske Union på en brutal måde med det formål at ødelægge den, før faldende oliepriser tvinger hans eget land i knæ.«

»München-konferencen er ikke en café, hvor ord er uden betydning: det har været den mest betydningsfulde lokalitet i verden mht. strategisk debat i over 50 år. Der er ingen, der taler overfladisk her. Og i sidste uge hørtes skræmmende trommehvirvler, der, hvis de følges op af handlinger, i de kommende måneder kunne føre verden frem til det værst tænkelige scenario.

Og dog konfronteres verden med ekstremt alvorlige risici, der er langt mere reelle end disse verbale forvrængninger ... Hvorfor tilføje til alt dette en dum og ikke retfærdiggjort tilbagevendende til en konflikt mellem Øst og Vest? ...

I alle tilfælde er det presserende nødvendigt at standse situationens tragiske, nedadgående spiral. For, siden München-konferencen, er det værste nu muligt, imod befolkningens

ønsker, og når vi i stedet kunne gøre så meget sammen, hvor alle har interesse i de andres succes.

Til dette formål er det nødvendigt, med henblik på at sikre, at alle europæere – dem fra Vest og dem fra Øst – som en hasteforanstaltning mødes ved en storstilet konference for fremtiden, og væk fra München-konferencen, med det formål at udvikle fælles strategier og projekter, roligt og uden hastværk, imod deres fælles fjender.

Hvorfor ikke i Paris? Hvorfor ikke om en måned? Hvem vil tage initiativet? Vil vi gå glip af denne chance for at komme tilbage til fornuft?«

<http://blogs.lexpress.fr/attali/2016/02/15/beating-the-drums/>

General Kujat: 'Uden russerne ingen fred'; Hvis Tyrkiet invaderer Syrien, har vi en nedsmeltning

15. februar 2016 – General Harald Kujat (pensioneret), den forhenværende chef for NATO's Militærkomite (2002-05) og forhenværende stabschef for det tyske Bundeswehr (2000-02), talte igen den 14. feb. om behovet for at arbejde sammen med Rusland i Syrien for at afslutte krigen og således undgå en

global konfrontation mellem NATO og Rusland. Søndag aften optrådte han på ARD-TV's Anne Will show, hvor han fortsatte sin helligelse til at fremprovokere en offentlig debat og sætte standarden for en strategisk evaluering.

Mod showets slutning gik Kujat imod de andre gæsters anti-russiske ytringer med et realitetschok. Han lagde ud med at sige, at vi burde behandle Medvedevs tale den 13. feb. ved München Sikkerhedskonferencen som »en appel« til os om at tale sammen. Vi havde skåret alle vore bånd til Rusland over, såsom suspenderingen af NATO-Rusland Rådet, »som er et særdeles fleksibelt instrument ... Vi kunne på fremragende vis bruge Militærkomiteen i et arrangement med lederen af den russiske generalstab til at aftale forholdsregler i Ukraine, der opbygger tillid til militæret. Det er ikke blevet brugt!«

Over for afbrydelser, der sagde, at »det er alt for simpelt« fra gæsten Martin Schulz, præsident for EU-parlamentet (Tysk, SPD), påpegede general Kujat konsekvenserne af ikke at gøre dette nu: »Den fare, som Syrien repræsenterer, er totalt undervurderet. Hvis Tyrkiet invaderer Syrien og render ind i russiske tropper, så står vi med et NATO-medlem i konflikt med Rusland. Vi er så alle i konflikt med Rusland ... Tyrkiet har igen og igen prøvet på at trække NATO ind i det, nøgleord Patriot-missiler, nøgleord AWACS. Jeg kan kun advare om, at man ser denne situation for at være så alvorlig, som den er, og lægger pres på vore allierede, og en af disse er Tyrkiet.« Tidligere i debatterne sagde han, at, hvis Tyrkiet invaderer, »så ville det blive en atomar nedsmeltning«, og vi må holde os virkeligheden for øje. Han brugte termen super-GAU (tysk: Grösste Atom-Unfall; det største atomuheld), et udtryk, der refererer til en atomar nedsmeltning.

Som svar til en schweizisk journalist-gæst, der opfordrede til at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med missiler til at nedskyde russiske kampfly, benyttede general Kujat lejligheden til at påpege, at vi for to år siden lå i forhandlinger med Rusland om at afslutte krigen, men lige

præcis denne »moderate opposition« standsede det ved at insistere på, at Assad måtte gå som en forudsætning. Resultatet? »I denne periode har vi fået titusinder af døde og millioner af flygtninge.« Han fortsatte, lad os ikke gentage denne fejltagelse. Vi har brug for tre skridt for en fredelig løsning: afslutte borgerkrigen, fordrive ISIS og en demokratisk, legitim, parlamentarisk regering i Syrien, »der skaber forudsætningerne for en form for Marshallplan til genopbygning af dette land.«

<http://daserste.ndr.de/annewill/videos/Bomben-und-Elend-in-Syrien-Laesst-sich-der-Krieg-stoppen,annewill4508.html>

NATO's Stoltenberg angriber Rusland ved München Sikkerhedskonference; Ruslands Medvedev: daglig amerikansk-russisk dialog nødvendig for at standse ny kold krig

13. februar 2016 – I en tale, der var fjendtlighedsindret over for Rusland, helligede NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg hele sin korte tale ved Sikkerhedskonferencen i München til at

angribe Rusland. Idet han hurtigt afviste truslen fra ISIL, sagde Stoltenberg i begyndelsen, »Vi har set et mere selvhævdende Rusland. Et Rusland, der destabiliserer den europæiske sikkerhedsorden.«

Idet han hyklerisk talte om at forhindre krig og om nødvendigheden af at åbne op for en dialog, meddelte han endda, at han havde talt med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov på sidelinjen af München, »for at udforske muligheden for at sammenkalde et møde i NATO-Rusland Rådet«. Men dernæst understregede Stoltenberg, »Politisk engagement betyder ikke en tilbagevenden til sædvanlige gøremål. Vi befinder os i en ny virkelighed mht. Rusland.«

Han pralede med den internationale enhed omkring sanktionerne, suspenderingen af Rusland fra G-8 og »voksende støtte til vore partnere i øst« som respons til »Ruslands handlinger i Ukraine«.

»Og NATO er i gang med den største styrkelse af vores kollektive forsvar i årtier«, sagde han, »for at sende et magtfuldt signal for at afskrække enhver aggression eller intimidering«, sagde han.

Denne »multinationale«, »fremskudte tilstedeværelse« i Øst er »for at gøre det klart, at et angreb på én allieret ikke kun vil blive besvaret af nationale styrker, men af styrker fra hele Alliancen.«

Den russiske premierminister Dmitry Medvedev, der talte hurtigt efter Stoltenberg, bemærkede NATO-chefens fjendtlighed. (Se nedefor)

Medvedev: Amerikansk-russisk dialog er nødvendig hver dag for at standse en krise som den Kolde Krig i 1962

13. februar 2016 – Den russiske premierminister Dmitry

Medvedev sagde i dag, under den årlige Sikkerhedskonference i München, til USA, NATO og Europa, at de skulle stoppe deres krigspropaganda imod Rusland, fordi det kun reflekterer en farlig, ny kold krig.

»Vi mener, at NATO's politik imod Rusland stadig er fjendtlig og generelt set forstokket«, sagde premierministeren. »For at sige det ligeud, så er vi hastigt i færd med at glide ind i en periode med en ny, kold krig. Rusland er blevet fremstillet som så godt som den største trussel mod NATO, eller mod Europa, Amerika og andre lande (hvilket hr. Stoltenberg netop havde demonstreret). De viser skræmmende film om Rusland, der starter en atomkrig. Jeg er undertiden forvirret: er dette 2016, eller 1962? (Parentes tilføjet).

For at gøre det fuldstændig klart, at en sådan propaganda kunne føre til et atomopgør, nævnte Medvedev udtrykkeligt missilkrisen på Cuba. Men, understregede han, forskellen dengang var, at en dialog forhindrede en »atomar apokalypse«.

»Jeg vil gerne citere John F. Kennedy, der brugte meget enkle, men passende ord, 'Indenrigspolitik kan kun besejre os; udenrigspolitik kan dræbe os'«, sagde han. »I begyndelsen af 1960'erne stod verden ved indgangen til en atomar apokalypse, men de to rivalerende magter fandt modet til at indrømme, at ingen politisk konfrontation var tabet af menneskeliv værd.«

Men, med dagligt samarbejde mellem USA og Rusland, sagde han, »og jeg mener dagligt – hver dag«, kan krig undgås.

»Næsten hver dag henviser man til os som den mest forfærdelige trussel mod NATO som helhed eller mod Europa, Amerika og andre lande specifikt«, sagde Medvedev, [men] »vi er blevet klogere ... Og vi er ikke splittet af ideologiske fantomer og stereotyper. Jeg mener, at de udfordringer, som vi i dag står overfor, ikke vil føre til konflikt, men snarere vil opmuntre os til at komme sammen i en fair og ligeværdig forening, der vil gøre det muligt for os at bevare freden i de næste 70 år,

mindst.«

Han lagde ikke fingrene imellem mht. Syrien. »Terrorisme er en udfordring for hele civilisationen: vi må ikke opdele terrorister i venner, fjender, ekstremister eller 'moderater'. ... Jeg tror, at Daesh [arabisk for ISIS] bør være taknemlige over for mine kolleger, visse vestlige ledere, der umuliggjorde et sådant samarbejde« mellem Rusland og Vesten, sagde Medvedev.

»Det er vigtigt at bevare en forenet, syrisk stat og forhindre, at den falder fra hinanden i religions-baserede fragmenter. Verden har ikke råd til endnu et Libyen, Yemen eller Afghanistan.«

Foreløbig rapport fra Sikkerhedskonference i München: Værgerne har fejlet

12. februar 2016 – I dag åbnede den årlige Sikkerhedskonference i München, informeret gennem en foreløbig rapport, der blev udgivet for omkring tre uger siden, og som udtrykker beklagelse over den kendsgerning, at en stor del af verden er steget ned i en tilstand af kaos, og at det er mislykkedes Vesten at forhindre det.

»Verden, især fra et vestligt standpunkt, kan meget vel være i den værste tilstand, siden afslutningen af den Kolde Krig«, siges det i begyndelsen af rapporten, der har titlen »Græseløse kriser, hensynsløse krigsmagere, hjælpeløse værger«. »Overvældede, undertiden hjælpeløse værger konfronteres med græseløse kriser og magtfulde, hensynsløse

krigsmagere.« Rapporten identificerer krigsmagerne som Rusland, Kina, Iran og ISIS, men tager aldrig USA, EU og NATO med i betragtning som faktorer i denne 15 år lange proces, der har omsluttet Europa med et bælte af kaos og krig snarere end den fremgang, som EU's strategi fra 2003, der citeres i rapporten, hævdede, skulle være EU's mål. »Vores opgave er at fremme en ring af velregerede lande øst for den Europæiske Union på grænserne til Middelhavet«, sagde denne EU-strategi fra 2003. »Dette har i stedet forvandlet sig til en 'ildring'«, klager München-rapporten. Men dette er alt sammen andres skyld, ikke Vestens, der bevarede strukturerne fra den Kolde Krig og sine britiskinspirerede geopolitiske metoder, selv efter Berlinmurens fald.

En faktor, som rapportens forfattere fandt klart bekymrende, er udviklingen af strukturer, med Kina i førertrøjen, og som udgør en parallel til det internationale system, som Vesten har opbygget. For blot at nævne nogle få, så udgøres disse strukturer af BRIKS, AIIB og det Økonomiske Silkevejsbælte, blandt mange andre.